

Alkotmánybíróság

Budapest

Donáti u. 35-45.

1015

Dr. Bitskey Botond Főtitkár Úrnak

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/2078-6/2017	
Érkezett: 2018 MÁRC 19.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 10 db	du

Ügyszám: IV/2078-5/2017.

Tisztelt Főtitkár Úr!

Alulírott [REDACTED] mezők az általunk jogi képviselőm útján előterjesztett alkotmányjogi panaszunk nyomán érkezett IV/2078-5/2017. számú felhívására hivatkozással az alkotmányjogi panaszunkat az alábbiakkal egészítjük ki - az eljárásban már igazolt - jogi képviselőnk útján:

Mindenekelőtt az alábbiakat szeretnénk a Tisztelt Alkotmánybírósággal közölni. Az alkotmányjogi panasz benyújtását követően a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.K.27.544/2016/30 számú, 2017. október 26. napján kelt végzésével arról tájékoztatta a felperesek jogi képviselőjét, hogy mivel a perben elektronikus kapcsolattartásra kötelezett, ezért úgy tekinti, hogy ezt az alkotmányjogi panaszt be sem nyújtotta a jogi képviselő, mert az a Pp. 394/I.§(1)b) pontja alapján hatálytalan. Az álláspontunk szerint törvénysértő végzést H/1 szám alatt csatoljuk.

A végzés kézhezvételét követően jogi képviselőm – annak érdekében, hogy egyáltalán eljusson az alkotmányjogi panasz az Alkotmánybírósághoz – elküldte elektronikusan is az alkotmányjogi panaszt és annak mellékleteit a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz. Jogi képviselőm ezen túlmenően a csatolt, 2017. október 30-án kelt nyilatkozatában jelezte a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak, hogy álláspontja szerint miért törvénysértő az Alkotmánybírósághoz történő felterjesztés megtagadása és jelezte egyben azt is, hogy amennyiben a bíróság mulasztása miatt nem érkezik meg határidőben az alkotmányjogi panasz, úgy az felveti a bíróság kártérítési felelősségét is. A nyilatkozatot csatoljuk H/2 szám alatt.

Az első fokon eljáró bíróság, mind a Polgári Perrendtartás, mind pedig az Alkotmánybíróságról szóló törvény rendelkezéseivel ellentétesen csak a felperesek nyilatkozatát követően terjesztette fel az alkotmányjogi panaszt.

Előadjuk, hogy a már előterjesztett kérelmünkből megállapítható, hogy a jelen alkotmányjogi panasszal érintett ügyben a felperesek a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, más jogorvoslati lehetőség már nincs a felperesek számára biztosítva. (Abtv. 26-27.§)

A felperes [REDACTED] által sérelmezett és téves tájékoztatást nyújtó közigazgatási határozatot a bíróságon a felperes a jelen eljárásban is eljáró jogi képviselője útján megtámadta. A sérelmezett közigazgatási határozat, amelyet **H/3** alatt csatolunk, és amelynek száma SZ/152/04373-11/2016. a jogorvoslatra történő kioktatás körében az alábbiakat tartalmazta:

„A határozat ellen közigazgatási úton fellebbezésnek helye nincs, az a közléssel jogerős, azonban a közléstől számított 15 napon belül jogszabálysértésre hivatkozással felülvizsgálata kérhető a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságtól (4400 Nyíregyháza, Toldi u. 1.) a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal (4400 Nyíregyháza, Hősök tere 5.) ellen indított keresettel. A keresetlevelet a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatalhoz, mint I. fokú határozatot hozó szervhez kell benyújtani 5 példányban. A pert a kisajátítást kérő ellen is meg kell indítani.

A közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti eljárásban a feleket vagyoni és jövedelmi viszonyaikra tekintet nélkül illetékfeljegyzési jog illeti meg, az illetéket utólag, a bíróság felhívására kell megfizetni. A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, azonban a keresetlevélben a végrehajtás felfüggesztésre kérhető. A bíróság a pert tárgyaláson kívül bírálja el, a felek bármelyikének kérelmére azonban tárgyalást tart. A kisajátítási határozat bírósági felülvizsgálata során a bíróság a közigazgatási határozatot megváltoztathatja.”

A határozat idézett rendelkezéséből megállapítható, hogy kifejezetten azt tartalmazza, hogy a Kormányhivatalhoz kell öt példányban benyújtani a keresetlevelet. A jogorvoslatra történő kioktatás körében szó sincs arról, hogy elektronikus úton kell a közigazgatási szervhez benyújtani a keresetlevelet. Arról pedig különösen nincs szó, hogy milyen ügyfélkapun vagy egyéb módon terjesztheti elő a kisajátítást elszenvető, illetve a jogi képviselője a keresetlevelet. A felperes jelenlegi, jelen eljárásban is eljáró jogi képviselője a hatóság kioktatásának megfelelően öt példányban, papír alapon benyújtotta a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal I. rendű felpereshez. Az iratokból megállapítható, hogy nem postán, hanem a nagy terjedelem miatt személyesen lett benyújtva a Kormányhivatalhoz és átvéve a keresetlevél és annak mellékletei. Az

átvétel során a Kormányhivatal illetékesei a legcsekélyebb mértékben sem kifogásolták a keresetlevél papír alapú előterjesztését, a törvényes határidőn belül átvették az iratokat.

Az átvett iratokat a kormányhivatal digitalizálta és így a keresetlevél a törvényes határidőn belül elektronikus úton megérkezett a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz! A Kormányhivatal a bírósághoz történő továbbítás kapcsán átiratában megjegyezte, hogy a Kormányhivatalhoz papír alapon lett benyújtva a kereset. Erre hivatkozással a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a keresetet idézés kibocsátása nélkül elutasította annak ellenére, hogy ténylegesen a bírósághoz elektronikusan, a törvényes határidőn belül beérkezett a keresetlevél.

A sérelmezett határozatokat az alábbiak miatt is Alaptörvény ellenesnek és jogszabálysértőnek tartjuk. Az Alaptörvénybe ütköznek a határozatok, a 24. cikk foglaltak tekintetében:

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

(2) Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.

Alaptörvény 25. cikke értelmében a bírósági igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el, az igazságszolgáltatási tevékenység az Alaptörvény szerint nem az állampolgárok ügyeinek érdemi vizsgálat nélkül történő elutasítását, hanem az ügyek igazságos elbírálást jelenti álláspontom szerint.

Emellett az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták a Ket. 5. §-ának (1) bekezdésében foglaltakat, amely szerint:

Ket. 5. § (1) A közigazgatási hatóság az ügyfél és az eljárás egyéb résztvevője számára biztosítja, hogy jogaikról és kötelezettségeikről tudomást szerezzenek, és előmozdítja az ügyféli jogok gyakorlását.

A kisajátítási ügyben eljáró I. r. alperes, mint közigazgatási hatóság a felperesek, mint ügyfelek esetén nem mellőzhette a teljes, mindenre kiterjedő és a tényleges jogorvoslatot ez által lehetővé tevő jogorvoslati jogról való tájékoztatást.

Álláspontunk szerint az eljáró bíróságok nem hagyhatták volna figyelmen kívül azt a tényt, hogy az I. rendű alperes – miután hiányosan és megtévesztő módon tájékoztatott minket, [REDACTED]

[REDACTED] felperest a jogorvoslatról – elektronikus formában küldte meg a jogi képviselőnk útján az I. rendű alpereshez papíralapon benyújtott keresetlevelet, így a keresetlevél a

Pp. szabályai szerint elektronikus úton érkezett meg az I. fokú bírósághoz, aki ennek ellenére a keresetet elutasította, annak érdemi tárgyalására nem volt hajlandó.

Pp. 340/B § (2) A jogi képviselővel eljáró fél, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezet az űrlapbenyújtás támogatási szolgáltatás igénybevételével köteles benyújtani a keresetlevelet a Pp. 330. § (2) bekezdésében foglaltak szerint az elsőfokú közigazgatási határozatot hozó szervnél. A jogi képviselővel eljáró fél és a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezet - ha nem ügyvédi képviselettel jár el - az elektronikus benyújtás során a képviseletét ellátó személy teljes körű azonosítását biztosító és az űrlapbenyújtás támogatási szolgáltatás igénybevételével is eljárhat, ha azzal rendelkezik. Ebben az esetben a per folyamatban léte alatt, az elektronikus kapcsolattartás során ezt kell alkalmaznia.

A Pp. 397/J. § alapján 2016. július 1. napjától a kötelező elektronikus kapcsolattartás tekintetében e törvénynek a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény módosításáról szóló 2016. évi XL. törvénnyel megállapított 340/B. § (2) bekezdését a 2016. július 1. napján és az azt követően indult közigazgatási eljárás során hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránti perekben kell alkalmazni.

Tekintettel arra a körülményre, hogy az I. r. alperes a felpereseket nem értesítette az eljárás kezdő időpontjáról, sem a felperesek, sem az eljárásba később bekapcsolódó jogi képviselője nem rendelkezett hivatalos tudomással arról, hogy a keresetlevél benyújtásával összefüggésben a 2016. július 1. napja előtt vagy az azután hatályos eljárási szabályok szerint kellett volna a pert megindítania. Ha ehhez még hozzávesszük, hogy az I. r. alperes ezen mulasztása mellett – jobb tudomása ellenére – arról tájékoztatta a felpereseket, hogy a keresetlevelet 5 példányban nyújtsák be, teljességgel okszerűtlen és törvénytörtő, hogy a keresetlevél papír alapon történő benyújtásának jogkövetkezményeit a bíróságok kizárólag a felperesek terhére értékelték, noha a felperesek a későbbiek folyamán elektronikusan is benyújtották a keresetlevelüket. Ezen túlmenően az sem vitás, hogy az I. r. alperes elektronikusan továbbította a keresetlevelet a bíróságnak, tehát a Pp. 397/J § b./ pontjában előírt követelményeknek megfelelően a kisajátítási határozat bírósági felülvizsgálata iránti perben kezdettől fogva érvényesült az elektronikus ügyintézés.

A fentiek alapján gyakorlatilag semmilyen, a Pp.-ben meghatározott indoka nem volt az eljáró bíróságoknak arra, hogy a keresetlevelünket idézés kibocsátása nélkül elutasítsák, és elzárjanak minket a kisajátítási többletkártalanítástól, hacsak az nem, hogy egy ilyen – álláspontunk szerint törvénytörtő – idézés kibocsátása nélkül elutasított kereset ugyanúgy egy ügy befejezésének számít, mintha a bíróság az ügyet letárgyalta volna, és ugyanúgy javítja az eljáró bíró befejezési statisztikáját.

A jogi képviselőnk, észelve az elektronikus kapcsolattartás szabályai miatti elutasítást, utóbb elektronikusan is előterjesztette – az egyébként minden vonatkozásban szabályszerű – keresetlevelünket. Egyébként a Kormányhivataltól korábban szintén megkapta elektronikusan a bíróság ugyanazon keresetlevelet! Ennek ellenére zárta el a bíróság a felpereseket attól, hogy vitassák a kisajátítás jogalapját, illetve többletkártalanítást igényeljenek azért, mert a vagyonuktól a kisajátítási eljárás kapcsán megfosztották. Ebből a végzésből egyébként egyértelműen az állapítható meg, hogy a Kormányhivatal mulasztását a felperesi jogi képviselőnek és a felpereseknek a terhére értékeli a bíróság azzal az indokolással, hogy „mivel a felperesek jogi képviselővel jártak el, a keresetlevél benyújtása során, akivel szemben a jogszabályban előírt kötelezettség tekintetében magasabb szintű elvárás érvényesül, mint egy laikus ügyféllel kapcsolatban”. Azt is megállapítja ez a végzés, hogy „a többi közigazgatási eljáráshoz hasonlóan, az eljárás megindításáról az ügyfelet értesítik, ez történt jelen esetben is, így a felperesek pontosan tudták, hogy az eljárás mikor indult”. A jelen eljárás során az alperesek nem tudták igazolni azt, hogy értesítették a felpereseket vagy képviselőjüket az eljárás megindításáról, így, miután már 2016. július 1. napja előtt kisajátítási szakvélemények beszerzésére került sor a II. r. alperes részéről, így az eljárás kezdetéről szóló tájékoztatás hiányában okkal hihette a felperesek és képviselőjük, hogy a határozat rendelkező részének megfelelően papír alapon, öt példányban kell benyújtani a keresetet, mert az eljárás 2016. július 1. napja előtt kezdődött.

A bíróságok végzéseiben arról szó sincs, hogy a Kormányhivatalnak a Ket. szerint milyen kötelezettségei vannak, sőt, azt állapítja meg a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, hogy: „*az pedig, hogy a keresettel támadott közigazgatási határozat jogorvoslati kioktatása nem tartalmazott minden eshetőségre kiterjedő útmutatást arra vonatkozóan, hogy kik az elektronikus kapcsolattartásra kötelezettek, és nekik milyen módon kell a keresetlevelet előterjeszteni, a felperes javára nem értékelhető*”. A fentiekből megállapítható, hogy a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (az ügyfélegyenlőség, a tisztességes eljárás, a pártatlan bíráskodás és a józan ész nevében) a Kormányhivatal I. r. alperes bizonyított mulasztását úgy értékeli a felperesek terhére, hogy ezzel elzárja attól, hogy a közigazgatási határozat bírósági úton – mind a kisajátítási határozat jogalapja, mind annak összecszerűsége tekintetében – felülbírálható legyen. A bíróság a Kormányhivatal téves tájékoztatását és mulasztását az I. és II. rendű alperesek javára értékeli és gyakorlatilag megtámadhatatlanná teszi a felperesek számára a részükre kedvezőtlen döntést.

Mind a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasító végzés, mind pedig az igazolási kérelmet elutasító végzés ellen a felperesek jogi képviselőjük útján fellebbezést nyújtott be, amelyben foglaltakat megismételni a jelen alkotmányjogi panaszban nem kívánjuk, azonban, amennyiben beszerzésre kerülnek az eljárás összes iratai, az Alkotmánybíróság meggyőződhet róla, hogy az eljárt

bíróságok döntései nem csupán az Alaptörvénnyel, hanem a hatályos Ket.-tel és a Pp.-vel is ellentétesek.

H/4 alatt csatoljuk a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasító végzés elleni fellebbezésünk indokolásának kiegészítését. Ebből megállapítható, hogy 2016. 12. 12. napján iratbetekintés során szerzett a felperesi jogi képviselő tudomást arról a Kormányhivatal bírósághoz küldött beadványából, hogy a kisajátítás iránti kérelem 2016. július 1. napját követően, 2016. augusztus 18. napján került benyújtásra a kormányhivatalhoz. A fellebbezés-kiegészítéssel kapcsolatban külön is idézetek a felperesek olyan, a Ket.-nek megfelelő, NAV által kiadott határozatot, amely a jogorvoslatra történő törvényes kioktatást tartalmaz. Az eljáró bíróságok mind a fellebbezést, mind az igazolási kérelmet elutasították. Az igazolási kérelmet azért, mert a félretájékoztatás ellenére tudnunk kellett volna arról, hogy a keresetünket kizárólag elektronikus úton terjeszthetjük elő.

Az igazság ezzel szemben az, ahogy a felperesek 2016. 12. 12. napján kelt, **H/5** alatt csatolt beadványából is kitűnik, hogy a felperesek 2016. december 12. napján, iratbetekintés során szerzett tudomást a kisajátítási eljárás valódi kezdődátumáról. Ezen információ ismeretében, haladéktalanul terjesztette elő a felperesi oldal a csatolt igazolási kérelmét és azzal egyidejűleg, elektronikusan is benyújtotta a keresetlevelet. A felperesi oldal ezt megelőzően semmilyen módon értesítve, tájékoztatva nem lett a kisajátítás kezdő időpontjáról, a Kormányhivatal magatartása nyomán – egyrészt a félrevezető jogorvoslati kioktatásra hivatkozunk itt, másrészt arra a tényre, hogy a Kormányhivatal a felperesek jogi képviselője által papír alapon benyújtott keresetlevelet, amin nyilvánvalóan szerepel a jogi képviselet ténye kézből, igazolhatóan átvette (**H/6** alatt csatolva), harmadrészt pedig a szakértői vélemény keltezése miatt – alappal gondolhatta azt a felperes és képviselője, hogy a kisajátítási eljárás 2016. július 1. napja előtt indult és így papír alapú keresetbenyújtásnak volt helye. A közigazgatási szerv e körben félrevezető volt több tekintetben is, valamint a tájékoztatási, együttműködési kötelezettségének sem tett eleget, hiszen ha annak megfelelően jár el, akkor a papír alapú keresetlevél átvétele helyett tájékoztatnia kellett volna a felpereseket, illetve jogi képviselőjét arról, hogy elektronikus benyújtásnak van helye.

Miután nem volt fellelhető a végzés, ezért került sor iratbetekintésre, így egyértelműen megállapítható, hogy a jogi képviselőm az igazolási kérelem előterjesztésével nem késett, ennek ellenére elutasításra került. **A Közigazgatási eljárás iratai között fellelhetőek** azokat a tértivevényeket, amelyekkel a Kormányhivatal jelen eljárás során megpróbálta igazolni, hogy a tájékoztatási és értesítési kötelezettségének eleget tett. A csatolt fénymásolatokból megállapítható, hogy ugyanabban az ügyben, ugyanabban az időpontban (2016. 08. 30.-2016. 08. 31.) a II. r. alperes kisvárdai önkormányzatnak és a felperes [REDACTED] nem

ugyanazon iratok lettek megküldve és az is megállapítható, hogy egy tértivevényen több ügyirat is szerepel, holott nyilvánvalóan egy borítékban jogszerűen egyetlen egy hivatalos irat kézbesíthető, figyelemmel a fellebbezési és egyéb eljárási határidőkre.

Megállapítható, hogy a Kormányhivatal által benyújtott tértivevény alkalmatlan arra, hogy igazolja azt, hogy mit tartalmazott a levél.

H/7 alatt csatoljuk a Seszták Miniszter Úrhoz címzett tájékoztató levelet, amelyben már a korábbi egyeztetésekről is szó volt.

A keresetet elutasító végzés egyébként az igazolási kérelmet elutasító végzés indokolása szerint is a jogi képviselő részére postai úton érkezett Budapestre, holott ekkor már az elektronikus kapcsolattartásra lehetőség volt. A bíróság mulasztásának természetesen csak az lehetett a következménye, hogy az egyébként sérült, a végzést nem tartalmazó postai átvételt a felperesek terhére értékelje a bíróság „az ügyfélegyenlőség jegyében” az igazolási kérelem elutasításakor.

A Ket. preambulumban többek között a törvény megalkotása kapcsán a következőket rögzíti.

„Az Országgyűlés abból a célból, hogy az állampolgárokat és a szervezeteket legszélesebb körben érintő közigazgatási hatósági eljárás demokratikus jogállamtól elvárható módon és mértékben juttassa érvényre az ügyfelek jogait, a köteleességek teljesítése pedig túlnyomórészt önként és jogkövetés útján történjék „ valamint azért, hogy „ a közigazgatási eljárás erőteljesebben juttassa kifejezésre a közhatalom szolgáltató funkcióját azáltal, hogy jelentősen csökkenti az ügyfelekre háruló terheket, az elektronika és az informatika korszerű eszközeinek alkalmazásával, az eljárások jelentős részében megnyitja az utat az ügyek gyors és egyszerű ügyintézésé előtt.”

Az alapelvek között a jogalkotó külön kiemeli azt, hogy „a Közigazgatási hatóság a hatáskörének gyakorlásával nem élhet vissza, hatásköre gyakorlása során a szakszerűség, egyszerűség és az ügyféllel való együttműködés követelményeinek megfelelően köteles eljárni. A hatóság ügyintézője jóhiszeműen, továbbá a jogszabály keretei között az ügyfél jogát és jogos – ideértve gazdasági – érdekét szem előtt tartva jár el” ,/ 1.§. 2./ bek./

Az alapelvek szerint az ügyfeleket illeti a tisztességes ügyintézéshez való jog, amely ered a tisztességes eljárás Alaptörvényben garantált jogából.

Álláspontunk szerint a hatóság, illetve az eljáró bíróságok eljárása nem egyeztethető össze sem a Ket. alapelveivel, sem az Alaptörvényben szereplő, minden ember számára biztosított alapjogokkal.

Mi sem természetesebb, mint hogy a Törvényszék egyetért a Kormányhivatal azon érvelésével, hogy a jogi képviselőnek ismernie kell a rá irányadó rendelkezéseket, így azt is, hogy 2016. július 1. napjától jelentősen módosultak a Polgári Perrendtartás szabályai, kötelezővé téve az elektronikus úton való eljárást a jogi képviselővel eljáró fél részére.

A kisajátítási határozatból nem derül ki az, hogy a kisajátítási eljárás mikor indult és az eljárás megindításával kapcsolatosan a felpereseknek vagy a jogi képviselőjének küldött értesítést a Kormányhivatal állításán kívül semmi nem igazolja, ugyanis ilyen értesítés nem volt. Arról természetesen nem szól a Nyíregyházi Törvényszék végzése, hogy esetleg a Ket. szabályait, a Kisajátításról szóló törvény rendelkezéseit, illetve az Alaptörvényt a Kormányhivatalnak is ismernie kellene és a szükséges tájékoztatást attól függetlenül köteles megadni, hogy a fél jogi képviselővel vagy anélkül jár-e el.

A jelen eljárásban eljáró jogi képviselőnk megkérte a hozzájárulását Vári-Vill Kft.-nek annak érdekében, hogy ugyanazon Kormányhivatal ugyanazon ügyintézője (Horváth Tamás), ugyanabban a városban történő kisajátítás esetén, azt követően, hogy a jelen alkotmányjogi panasz alapját képező és más ügyekben is téves jogorvoslati tájékoztatást adott a Kormányhivatal, milyen kioktatást alkalmazott a későbbi ügyekben, azt követően, hogy kiderült több ügyben, hogy a téves tájékoztatás miatt egyes közigazgatási bírók a papír alapon benyújtott kereseteket elutasítják. (Természetesen az a bíró, akinél nem a befejezési statisztika, hanem az ügy érdemi eldöntése volt fontos, azonos tényállás mellett nem utasította el a kereseteket.) Mindkét ügyben azonos a jogi képviselő, dr. Helmeczy László. A jogorvoslati kioktatás a jogi képviselővel eljáró ügyfél esetén is az alábbiak szerint alakul (2. oldal utolsó bekezdése):

„A határozat ellen közigazgatási úton fellebbezésnek helye nincs, az a közléssel jogerős, azonban a közlésétől számított 15 napon belül jogszabálysértésre hivatkozással felülvizsgálata kérhető a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságtól (3550 Miskolc, Pf.: 370.) a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatal (4400 Nyíregyháza, Hősök tere 5.) ellen indított keresettel. A keresetlevelet a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kormányhivatalhoz, mint I. fokú határozatot hozó szervhez kell benyújtani 4 példányban. A pert a kisajátítást kérő ellen is meg kell indítani.

A jogi képviselővel eljáró fél, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezet az úrlapbenyújtás támogatási szolgáltatás igénybevételével köteles benyújtani a keresetlevelet az elsőfokú közigazgatási határozatot hozó szervnél.

A közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti eljárásban a feleket vagyoni és jövedelmi viszonyaikra tekintet nélkül illetékfeljegyzési jog illeti meg, az illetéket utólag, a bíróság felhívására kell megfizetni.

A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, azonban a keresetlevélben a végrehajtás felfüggesztésre kérhető. A bíróság a pert tárgyaláson kívül bírálja el, a felek bármelyikének kérelmére azonban tárgyalást tart. A kisajátítási határozat bírósági felülvizsgálata során a bíróság a közigazgatási határozatot megváltoztathatja.”

A Vári-Vill Kft. ügyében keletkezett közigazgatási határozat jogorvoslati kioktatást tartalmazó részét mellékeljük jelen beadványunkhoz.

Nyilvánvaló, hogy a Kormányhivatal azon okból egészítette ki a jogorvoslati kioktatását az utóbb hozott kisajátítási határozatokban, mert önmaga is észlelte, hogy a [REDAKTOR] felperesek részére adott tájékoztatás nem volt teljes, félrevezető volt, nem felelt meg sem a Ket. tisztességes ügyintézéshez való és egyéb ügyféljogokat tartalmazó rendelkezéseinek és ellentétes volt az Alaptörvény rendelkezéseivel is, hiszen a jogbiztonság követelményével, a hatékony és tényleges jogorvoslathoz való joggal és a bírósághoz forduláshoz való joggal is ellentétes az a fajta hiányos jogorvoslati kioktatás (azzal együtt pedig különösen, hogy nem tájékoztatták a felpereseket az eljárás megindításának dátumáról) amit a Közigazgatási szerv adott.

Törvénysértő és egyben Alaptörvény-ellenes mind a közigazgatási határozat téves kioktatást tartalmazó része, mind pedig a Törvényszéknek a keresetlevelet jogerősen idézés kibocsátása nélkül elutasító végzése. Törvénysértő azért, mert a 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 72.§ értelmében a közigazgatási határozatnak tartalmaznia kell a hatóság döntését, továbbá a jogorvoslat lehetőségéről, benyújtásának helyéről és határidejéről, valamint a jogorvoslati eljárásról, bírósági felülvizsgálat esetén a tárgyalás tartása iránti kérelem lehetőségéről való tájékoztatást. (Ket. 72.§ (1) bek. da) pontja)

A Ket. fent idézett rendelkezései kógens rendelkezések és minden vonatkozásban ellentétesek a Nyíregyházi Törvényszék jogerős határozatával.

Álláspontunk szerint az I.r. alperes határozatában foglaltak szerint megfelelő példányban és határidőben papír alapon a felperesi jogi képviselő által benyújtott keresetlevelet, amelyet az I. r. alperes elektronikusan továbbított a bíróság felé indokolatlan volt idézés kibocsátása nélkül elutasítani.

Az eljárás irataiból megállapítható, hogy a közigazgatási szerv I.r. alperes mulasztását róják a felperesek terhére az eljárt bíróságok akkor, amikor idézés kibocsátása nélkül jogerősen elutasítják a keresetünket és így elzárnak minket attól, hogy az I.r. alperes határozata a jogalap és az összecszerűség tekintetében bírósági úton felülvizsgálható legyen.

A Tisztelt Alkotmánybíróság 9/2017. (IV. 18.) AB határozata többek között az alábbiakat tartalmazza:

„A jogorvoslati jogosultság nem a közigazgatási szerv határozatából, különösen nem az arról való tájékoztatásból fakad, hanem a törvény keletkezteti. Ugyanakkor e tájékoztatási kötelezettséget törvény írja elő (Ket. 72.§(1) bekezdés (da. pont) ...”[25. bekezdés]

„1.4. A tájékoztatás jogszerűsége nem függetleníthető a közigazgatási eljárásban kötelezően érvényesülni rendelt több alapelvtől, mint a tisztességes ügyintézéshez való jogtól, vagy a tájékoztatáshoz való jogtól. A tájékoztatás, kioktatás célja éppen az olyan ügyféljogok, mint a jogorvoslathoz való jog gyakorlásának – az eljárási törvényben meghatározott módon történő – elősegítése, másfelől az esetlegesen félrevezető tájékoztatás e jogelvek érvényesülése ellen hathat.” [26. bekezdés]

Az Alkotmánybíróság ezen határozatában megállapítja, hogy a téves hatósági tájékoztatás alkalmas lehet a hatékony jogorvoslathoz való jog sérelmének előidézésére.

Ez az alkotmánybírósági határozat egyébként megállapítja, hogy az Alkotmánybíróság által konkrétan elbírált esetben a hatóság helyesen jelölte meg az Étv. azon szakaszát, amelyik 15 napos határidőt ír a keresetindításra, azonban az ügyfelet tévesen úgy tájékoztatta, hogy 30 nap áll rendelkezésre a keresetlevél benyújtására, ezért a jogorvoslathoz való alkotmányos jog sérült!

Az általunk benyújtott alkotmányjogi panaszban foglalt esetben a hatóság határozata nem tartalmazza azt a tényt, hogy a kisajátítási eljárás 2016. július 1. napját követően kezdődött. A hatóság az eljárás során nem tudta bizonyítani azt, hogy egyáltalán az eljárás megindulásának időpontjáról értesítette volna az ügyfelet vagy képviselőjét, és hiányosan, illetőleg tévesen tájékoztatta mind a felpereseket, mind pedig a képviselőit arról, hogy hogyan, milyen módon kell a keresetet előterjeszteni, ugyanis papír alapú, öt példányos keresetlevél benyújtást írt elő az elektronikus benyújtás helyett. Az általunk hivatkozott 9/2017. (IV. 18.) AB határozat annak ellenére állapította meg a bírói döntések semmisségét, hogy abban az ügyben a felperes igazolási kérelemmel nem élt. A jelen alkotmányjogi panaszunkból egyértelműen megállapítható, hogy amikor [REDACTED] [REDACTED] felperesek és képviselőjük észlelte, hogy a hatóság téves kioktatása miatt papír alapon benyújtott kereseti kérelmük elutasításra került, azonnal, elektronikusan is előterjesztette a keresetet.

Az eljárás irataiból megállapítható, hogy a perbeli keresetlevél elektronikus úton, törvényes határidőn belül a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz megérkezett. Mivel a papír alapon [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] felperesek által benyújtott keresetlevelet és mellékleteit a Kormányhivatal digitalizálta és elektronikusan megküldte az illetékes bíróságnak

tekintettel arra, hogy a Kormányhivatalnak hivatalos tudomása volt arról, hogy a kisajátítási eljárás 2016. július 1. napja után kezdődött. Abban az esetben, ha erről a felpereseknek is tudomása lett volna, nyilván a felperesek eleve digitalizálva, elektronikus úton nyújtották volna be a keresetét a kormányhivatalnak, a kormányhivatal pedig szintén elektronikusan továbbította volna a keresetlevelet és a mellékleteit az elsőfokú bíróságnak. Az elsőfokú bíróság eljárása szempontjából tehát ugyanaz a helyzet állt volna elő akkor is, ha elektronikusan nyújtja be a Kormányhivatalhoz a felperesek képviselője a keresetlevelet, mint ami előállt a papír alapú benyújtás során, ugyanis a törvényes határidőn belül elektronikusan megérkezett a perbeli keresetlevél a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz.

Amennyiben az eljáró bíróság tisztában van az Alaptörvényben megállapított kötelezettségével és nem az ügybefejezési statisztikáját kívánja javítani, úgy, az Alaptörvény szellemében az ügyet tárgyalásra kellett volna kitűzni, nem pedig a keresetet idézés kibocsátása nélkül elutasítani és ezzel [REDACTED] felpereseket elzárni a kisajátítási jogalap vitásától és a többletkártalanítástól.

Előadjuk, hogy mindkét esetben, tehát akkor is, ha papír alapon érkezik a keresetlevél a Kormányhivatalhoz és a Kormányhivatal elektronikusan továbbítja az elsőfokú bírósághoz és akkor is, ha elektronikusan érkezik a keresetlevél a Kormányhivatalhoz és azt továbbítja a kormányhivatal ugyanaz a helyzet áll elő, nevezetesen az, hogy a felperesek: [REDACTED] és jogi képviselőjük szempontjából egyik esetben sem történik meg a hatályos jogi szabályozás értelmében a bíróság és a felperesek közötti elektronikus kapcsolatfelvétel, ugyanis abban az esetben, ha a Kormányhivatal vagy egyéb hatóság közvetítésével érkezik meg a keresetlevél a bíróságra, a jelenlegi elektronikus rendszer működéséből adódóan nem kerül elektronikus kapcsolatba sem a felperesek, sem a jogi képviselőjük a bírósággal, csak akkor, ha a bíróság a már hozzá beérkezett keresetlevél alapján a felpereseket, illetve képviselőjüket felhívja és ennek a felperesek, illetve képviselőjük eleget tesz.

Álláspontunk szerint az eljáró bíróságoknak nem is lett volna törvényes lehetőségük arra, az Alaptörvény rendelkezéseinek helyes alkalmazása mellett, hogy a Kormányhivatal téves tájékoztatása alapján benyújtott keresetlevél miatt bármilyen szankciót alkalmazzon a felperesekkel, illetve a jogi képviselőjével szemben. A bíróság kötelezettsége az lett volna, hogy az ügyet érdemben tárgyalja, ne pedig a befejezési statisztikáját növelje a felperesek terhére.

Az iratokból megállapítható az is, hogy amikor a felperesi képviselő tudomására jutott a Kormányhivatal alperes bírósági ellenkérelméből, hogy 2016. július 1. után indult a kisajátítási eljárás – függetlenül attól, hogy a felperesnek már 2016. júliusa előtt kézbesítették a perbeli ingatlanra

vonatkozó kisajátítási kártalanítási szakvéleményt, – a felperesi képviselő elektronikusan is benyújtotta a Kormányhivatalhoz a korábban papír alapon már benyújtott keresetet és a Kormányhivatal pedig továbbította, szintén elektronikusan az I. fokú bíróság felé. Ekkor már másodszor érkezett meg elektronikusan a perbeli keresetlevél az igazolási kérelemmel együtt, ennek ellenére utasították el az eljáró bíróságok idézés kibocsátása nélkül mind a keresetet, mind pedig a törvényes határidőn belül érkezett igazolási kérelmet, annak ellenére, hogy az igazolási kérelmet a Pp. alapvető szabálya szerint méltányosan kell elbírálni.

Annak az Alaptörvényben meghatározott, józan ész szerinti indoka nem állapítható meg, hogy miért nem érvényesült az eljáró bíróságok előtt a törvény előtti egyenlőség, miért zárták el a bíróságok a tulajdonától megfosztott felpereseket a többletkártalanításra és a kisajátítás jogalapjának vitatására vonatkozó jogától. A per irataiból egyértelműen megállapítható, hogy az eljáró bíróságoknak a felperesek keresetével szemben egyéb kifogásuk nem volt, mint az, hogy azt a Kormányhivatal tájékoztatásának megfelelően 5 példányban nyújtotta be. A felperesek csatolták a keresetükhöz egy bejegyzett igazságügyi szakértők által készített szakértői véleményt, amely alapján a kisajátított terület értéke tízmilliós nagyságrendű, nem pedig a kisajátítási hatóság határozatában szereplő összeg.

Álláspontunk szerint a jelen kérelmünkhöz csatolt, és az iratok között elfekvő összes bizonyíték alapján megállapítható, hogy a Kormányhivatal I. r. alperes mulasztása, hiányos, hibás kioktatása és a keresetlevél elektronikus úton történő benyújtásának elmaradása közötti közvetlen okozati összefüggés egyértelműen megállapítható.

Megjegyezni kívánjuk, hogy az általunk hivatkozott alkotmánybíróági határozat azt is megállapítja, hogy:

„Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint, tehát jelen ügyben, a közigazgatási döntés elleni jogorvoslatnak az igazolási kérelemtől függetlenül ki kellett volna meríteni a ténylegesség és hatékonyság követelményeit.” [37. bekezdés]

A kormányhivatal hiányos jogorvoslati tájékoztatása folytán a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a keresetlevelet az elektronikus előterjesztés hiánya okán elutasító végzése elzárta a felpereseket a tényleges és hatékony jogorvoslat lehetőségétől, és ez az alapjog-sérelem érdemben befolyásolta a bíróság döntését. Ez az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelmét idézte elő, tekintettel arra, hogy az Alaptörvény értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Az iratokból megállapítható, hogy [REDACTED] felperesek a kisajátítás jogalapját is vitatták és a részükre megállapított kártalanítás összegét is feltűnően alacsonynak tartották és ezért nyújtottak be keresetet a bíróságra. Az eljáró bíróságok és a hatóság Alaptörvény rendelkezéseivel ellentétes magatartása miatt a jogorvoslati jogát érvényesíteni nem tudta.

Az alkotmányjogi panaszunkban hivatkoztunk arra is, hogy álláspontunk szerint a felülvizsgálati eljárás során az ügyünkben hozott kúriai döntés is alaptörvény-ellenes. Az ezzel kapcsolatos álláspontunkat az alábbiakkal indokoljuk.

A Kúria Kfv.III.37.483/2017/2. számú végzésével érdemi vizsgálat nélkül, hivatalból elutasította [REDACTED] felperesek felülvizsgálati kérelmét. A Kúria döntésének jogi indokai között az szerepel, hogy azért nem vizsgálja érdemben - az egyébként számtalan törvénysértést és alaptörvény-ellenességet magában hordozó kisajátítási határozat, illetőleg bírósági végzések rendelkezéseit - mert a Pp. 340/B. § (2) bekezdése és 394/I. § (1) alapján a papír alapon előterjesztett keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasító jogerős végzés felülvizsgálata a Pp. 270.§ (2) és (3) bekezdése alapján kizárt.

A felülvizsgálati kérelemből egyértelműen megállapítható, hogy a Pp. 270.§ értelmében a jogerős ítélet, az ügy érdemében hozott jogerős végzés esetén terjeszthető elő felülvizsgálati kérelem. A jogalkotó a Pp. 340.§ és 394.§ esetében nem jelölte meg külön, hogy a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítása esetén ezen paragrafusok vonatkozásában is helye van a felülvizsgálatnak, azonban nem is zárta ki a felülvizsgálatot, hiszen, amennyiben a józan ész szabályai szerint (Alaptörvény 28. cikk) megvizsgáljuk a jelen perbeli esetet, úgy egyértelműen megállapítható az, hogy az ügy érdemében hozott, jogerős döntést érintett a felülvizsgálati kérelem, tehát álláspontunk szerint Alaptörvénnyel ellentétes az, hogy érdemi vizsgálat nélkül elutasította a Kúria a felülvizsgálati kérelmet.

Különösen szembetűnő az Alaptörvény-ellenesség abban a vonatkozásban, hogy a Kúria végzése 2017. július 4. napján kelt, míg a jelen beadványunkhoz H/8 alatt csatolt „A Kúria Polgári Kollégiuma Tanácselnöki Értekezletének Állásfoglalásai Az Elektronikus Kapcsolattartással Összefüggésben Felmerült Problémákról” elnevezésű állásfoglalása majdnem egy hónappal korábban, 2017. június 7. napján kelt.

A Tanácselnöki Értekezlet állásfoglalásának 1. pontja a felülvizsgálati kérelem elbírálását megelőzően egy hónappal egyértelműen kimondja azt, hogy a Pp. 132.§(1) bekezdését alkalmazni kell abban az esetben is, ha a bíróság a keresetlevelet a Pp. 394/I. § alapján utasítja el idézés kibocsátása nélkül.

Amint a Tisztelt Alkotmánybírósághoz benyújtott alkotmányjogi panaszunkban már hivatkoztunk rá, a felperesi perbeli keresetlevelet éppen ezen jogszabályhely alapján utasította el a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság úgy, hogy nem alkalmazta a Pp. 132.§(1) bekezdésében foglalt azon lehetőséget, még a felülvizsgálati kérelem kapcsán sem, miszerint a keresetlevél azon hiányosságát, hogy nem elektronikusan lett benyújtva, pótolhatja a felperes az ügy érdemi elbírálása érdekében.

A jelen beadványunkhoz H/9 alatt csatolt elsőfokú elutasító végzés 2. oldalának 2. pontjában kifejezetten ez a rendelkezés van megjelölve a kereset elutasításának indokaként. A felülvizsgálati kérelem elutasítása azért is érthetetlen, mert a felülvizsgálati kérelemben a felperesek utaltak arra, hogy az elutasítás ellen nem csupán fellebbeztek, hanem igazolási kérelmet is előterjesztettek, úgy, hogy az igazolási kérelemre rendelkezésre álló törvényes határidőn belül elektronikusan is benyújtották a keresetlevelüket, mégsem voltak hajlandók az eljáró bíróságok az ügyben érdemben intézkedni.

Figyelemreméltó a tanácselnöki értekezlet állásfoglalásának az indokolása, miszerint:

„E kérdésben a tanácselnöki értekezlet figyelemmel volt a jogintézmény alapvető céljaira, a perrendtartás alapvető tartalmára, továbbá az alkotmányos és emberi jogi megalapozottságú tisztességes eljáráshoz való jog tényleges biztosításának követelményére, valamint a Polgári Perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: új Pp.) 178. és 618. §-ára is.”

Az előzőleg benyújtott alkotmányjogi panaszunkban hivatkoztunk arra is, hogy álláspontunk szerint alaptörvény-ellenes volt a jogalkotónak az a mulasztása is, hogy nem hozta meg a megfelelő rendelkezést, amellyel lehetőséget adott volna az elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó szabályok megszegése esetén a keresetlevél 30 napon belüli ismételt benyújtására.

Ezen beadványunk indokai időközben részben okafogyottá váltak, ugyanis, amint a tanácselnöki értekezlet állásfoglalása is megállapítja, az új Pp. már ezt a hiányosságot kiküszöböli (új Pp. 178.§). Időközben az új Pp. 2018. január 1. napjával hatályba lép, addig pedig álláspontunk szerint az alsóbb fokú bíróságoknak a tanácselnöki értekezlet állásfoglalása szerint kell eljárni, ami szintén lehetővé teszi a jelen alkotmányjogi panasz tárgyát képező ügghöz hasonló esetekben a keresetlevél ismételt benyújtását és az ügy érdemi elbírálását. Azonban e körben, tekintettel arra, hogy a jogalkotói mulasztásból eredő alkotmányellenesség érdemben befolyásolta a jelen ügyet, kérjük az említett rendelkezés körében a jogalkotó által mulasztással előidézett alkotmányellenesség megállapítását.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A felperesek az Abtv. 26.§(1) bekezdése alapján azért fordultak a Tisztelt Alkotmánybírósághoz az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján indított alkotmányjogi panaszukkal, mert a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon, a Nyíregyházi Törvényszéken és a Kúrián a [REDACTED] ingatlanának kisajátítása kapcsán az eljáró bíróságok Alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazás folytán az Alaptörvényben biztosított jogaiknak sérelme következett be és a jogorvoslati lehetőségeiket már kimerítették. Az eljáró bíróságok részben az elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó szabályok megalkotása körében történt jogalkotói mulasztás miatt zárták el a tényleges és hatékony jogorvoslat lehetőségétől, így a felpereseknek sérültek az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogaik.

A felperesek az Abtv. 27.§ alapján, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja szerinti eljárás megindítása céljából azért nyújtotta be alkotmányjogi panaszukat, mert a fenti ügyében hozott jogerős döntés a felperesek Alaptörvényben biztosított jogait sértette és – a kúriai felülvizsgálatra is tekintettel – a felperesek valamennyi jogorvoslati lehetőségét kimerítették és más jogorvoslati lehetőség a felperesek számára már nincs biztosítva. Az Abtv. 27.§ alapján benyújtott alkotmányjogi panasz kapcsán [REDACTED] felpereseknek az alábbi Alaptörvényben biztosított jogai sérültek.

Az Alaptörvény 28. cikkében szereplő szabályozás értelmében a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvénynek ez a rendelkezése a bíróságok számára alkotmányos kötelezettséggént írja elő, hogy a jogszabályokat az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék. Ezt fogalmazza meg a 7/2013 (III. 1.) AB határozat (indoklás, 33. bek.) és a 28/2013 (IX. 9.) AB határozat (indoklás, 29. bek.).

Amint a jelen beadványunkban is részletesen indokoltuk, maga a Kúria Polgári Kollégiumának tanácselnöki értekezletének 2017. június 7. napján kelt állásfoglalása is megállapítja az elektronikus kapcsolattartással összefüggésben, hogy a szabályozás nem volt figyelemmel a jogintézmény alapvető céljára, a perrendtartás alapvető tartalmára, továbbá az alkotmányos és emberi jogi megalapozottságú tisztességes eljáráshoz való jog tényleges biztosításának követelményére. Ezért írta elő a bírói gyakorlat számára azt, hogy alkalmazni kell a jelen eljárás alapját képező ügyhöz hasonló esetekben a Pp. 132.§-t, akkor is, ha [REDACTED] keresetéhez hasonlóan a bíróság a keresetlevelet a Pp. 394/I. § (1) bekezdés a) pontja alapján utasítja el idézés kibocsátása nélkül.

A 28. cikk tartalmazza azt is, hogy „Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”. A felperesi álláspont szerint józan ésszel fel nem fogható az, hogy a bíróságra a Kormányhivatal útján

elektronikusan, a törvényben meghatározott időben és módon, hiánytalanul beérkezett keresetlevelet miért nem tűzte ki tárgyalásra a bíróság és miért utasította el a felperesek keresetét olyan okból, ami egyértelműen az I. r. alperes Kormányhivatal Alaptörvény-ellenes mulasztására vezethető vissza.

Álláspontunk szerint az sem felel meg sem a józan észnek, sem a közjónak és nyilvánvalóan nem erkölcsös, hogy, miután a felperesek észlelik a Kormányhivatal mulasztását, benyújtja elektronikusan is a keresetlevelet és egyben igazolási kérelmet is benyújtanak, és ennek ellenére az eljáró bíróságok minden fellebbezést és igazolási kérelmet elutasítanak és nem hajlandók letárgyalni a kisajátítási kártalanítási ügyet, többek között azért, mert a Kormányhivatal a Kúria előtt is elismerten, valótlan tájékoztatást ad a jogorvoslati jog kapcsán. Ebben a körben a felpereseknek sérültek az Alaptörvény 28. cikk 7. bekezdésében rögzített alapjogai, de egyértelműen megállapítható az is, hogy a tisztességesen indokolt bírói döntéshez fűződő jogai is sérültek [REDACTED]

[REDACTED] hiszen az Alaptörvény 28. cikkének 1. bekezdésében foglalt tisztességes eljárás követelményrendszeréhez hozzátartozik a felperesi álláspont szerint az is, hogy megfelelően indokolt, valós tényeken alapuló bírósági döntések szülessenek az ügyekben.

A tisztességes eljáráshoz az is hozzátartozna, hogy az eljáró bíróságok nem állapítják meg a rendelkezésükre álló közokiratokkal ellentétben azt, hogy [REDACTED] jogorvoslatra történő kioktatása törvényes volt, mert jogi képviselő nélkül járt el és nem állapítják meg a Ket. szabályaival ellentétben azt, hogy a Kormányhivatalnak gyakorlatilag nincs meg a Ket.-ben egyébként kógens módon meghatározott kioktatási kötelezettsége. Az Alkotmánybíróság határozatában elvi érveléssel mondta ki azt, hogy a megfelelő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Amennyiben az eljáró bíróságok ennek megfelelően jártak volna el, nem fordulhatott volna elő az, hogy a hatóság jogorvoslatra történő téves tájékoztatása alapján beadott keresetlevelet mind az első-, mind a másodfokú bíróság jogerősen elutasítja és a jogerős, az eljárás befejezését jelentő Nyíregyházi Törvényszék végzése elleni felülvizsgálati kérelmet a Kúria érdemben nem is vizsgálja.

Természetesen nem fordulhatott volna elő az sem, hogy az eljáró bíróságok törvénytörő határozatai azt állapítják meg, hogy a felpereseknek tudniuk kellett arról, hogy az eljárás csak 2016. július 1. napja után kezdődött, annak ellenére, hogy az eljárás megindításának idejéről sem a kisajátítást elrendelő határozat nem rendelkezik, és az eljárás során a Kormányhivatal semmilyen módon nem bizonyította azt, hogy az eljárás kezdetéről, kezdő időpontjáról – aminek az ügy szempontjából

egyébként döntő jelentősége van – a felpereseket és a felperesi képviselőt nem értesítette. A 7/2013 (III. 1.) AB határozat értelmében „Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részére vonatkozó észrevételeit kellő alapossggal megvizsgálja és ennek értékeléséről számot adjon. Ennek megítéléséhez a bíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.” Az Alkotmánybíróság által előírt, a tisztességes eljárás alkotmányos követelményének megfelelő bírói döntés vonatkozásában ezt a minimális elvárást sem teljesítik a jelen alkotmányjogi panaszban megsemmisíteni indítványozott bírói döntések.

Az eljárás során kétséget kizáróan bizonyítást nyert az, hogy a Kormányhivatal hiányosan, tévesen tájékoztatta a felpereseket és jogi képviselőjüket a jogorvoslati jogról, elmulasztotta közölni a kisajátítási eljárás kezdő időpontját, illetve azt az ügydöntő határozatában megjelölni vagy az időpontról a felpereseket és jogi képviselőjüket tájékoztatni. Mindez egy olyan ügyben történt, ahol a szakértői véleményt [REDACTED] a kisajátítási ügyben 2016. július 1. napja előtt megkapta.

A tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő alapjog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye. A jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbevit jogokról a bíróság érdemben dönthesse. A közigazgatási határozatok vonatkozásában ez álláspontunk szerint azt jelenti, hogy a határozatok törvényességének bírói ellenőrzése alkotmányosan nem korlátozódhat a formális jogszerűség vizsgálatára. A közigazgatási perben a bíróság nincs a közigazgatási határozatban megállapított tényálláshoz kötve és jogszerűség szempontjából felülbíráhatja a közigazgatási szerv mérlegelését is. (7/2013 (III. 1.) AB határozat, indoklás, 24. bek.). A jelen panasszal érintett bírósági ügyekben az eljáró bíróságok gyakorlatilag teljesen figyelmen kívül hagyták a Kormányhivatal mulasztását, téves jogorvoslati tájékoztatását és azt a felpereseket zárták el a jogorvoslat lehetőségétől, aki a közigazgatási határozatban megjelölt jogorvoslati kioktatásnak megfelelően járt el.

Álláspontunk szerint a jelen ügyben a bírói jogértelmezés hibáira alapított alkotmányjogi panaszunkat az Alkotmánybíróság érdemben vizsgálhatja, hiszen a bíróságok által a jelen ügyben alkalmazott jogértelmezés ellentétes az Alaptörvény tartalmával. Az Alaptörvény rögzíti a tulajdonjog védelmét (Alaptörvény XIII. cikk), ami sérül egy olyan ügyben, amikor a felperesek tulajdonát képező ingatlan kisajátítása kapcsán a Kormányhivatal téves jogorvoslati tájékoztatása miatt a bíróság kizárja annak lehetőségét, hogy a kisajátítással érintett ingatlan tulajdonosa és haszonélvezője, [REDACTED] és

██████████ felperesek a bíróság előtt vitathassák az ingatlan kisajátításának jogalapját és a kártalanítás összezszerúságát.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybírósághoz benyújtott panaszindítványban azt a határozott kérelmet terjesztettük elő, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.K.27.544/2016/3. számú végzésének, a Nyíregyházi Törvényszék 2.Kpkf.20.318/2017/4. számú végzésének, valamint a Kúria Kfv.III.37.493/2017/2. számú végzésének Alaptörvény-ellenességét és indítványoztuk ezek megsemmisítését.

Indítványoztuk a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 132. § (1) kapcsán a jogalkotó mulasztása nyomán felmerült alkotmányellenesség megállapítását, mivel nem terjedt ki a rendelkezés ugyanezen törvény 394/I.§-ban rögzített esetre.

A bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz (Abtv. 27.§) az Alaptörvény 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény. Az ilyen panasz alapján jogosult az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálni, valamint azt, hogy a jogszabály alkalmazása során az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmát a bíróság érvényre juttatta-e. Abban az esetben, ha a bíróság az előtte fekvő, alapjogilag releváns ügy alapjogi érintettségére tekintet nélkül járt el, és az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával, akkor a meghozott bírói döntés Alaptörvény-ellenes. (3/2015 (II. 2.) AB határozat, indokolás 18. bek.)

Álláspontunk szerint az Alkotmánybíróság hatásköre egyértelműen megállapítható a jelen ügyben és az is, hogy a hivatkozott, megsemmisíteni kért bírói döntések Alaptörvény-ellenesek, mert elzárják a kisajátítást szenvedő tulajdonost a jogorvoslati jogától a téves bírói jogértelmezés és a hatóság téves jogorvoslati tájékoztatása miatt, így annak ellenére, hogy a hiánypótló felhívás értelmében az Alaptörvény 28. cikkében foglaltak nem tekinthetők a jelen indítvány előterjesztője alaptörvényben biztosított jogának, álláspontunk szerint az Alkotmánybíróság vizsgálatának tárgyát képezheti és az Alaptörvény-ellenes bírói döntések megsemmisítését eredményezheti.

A sérelmezett bírósági határozatok Alaptörvény-ellenesek azért is, mert az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyét a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Az alkotmányjogi panaszunkkal érintett eljárás során az eljáró bíróságok részrehajló módon [REDACTED] felperesek, mint magánszemélyekre, illetve a jogi képviselőjére terhelték a Kormányhivatal törvénysértő jogorvoslati kioktatást tartalmazó határozatát és a bírósági határozatok indokolása részben hiányos, részben iratellenes, részben pedig a valóságnak nem megfelelő. Az Alaptörvény XV. cikke szerint a törvény előtt mindenki egyenlő, ennek ellenére mind a közigazgatási, mind a bírósági eljárásban a jogalkalmazás és a jogértelmezés során a felperesekkel szemben a bíróságok előnyben részesítették a Kormányhivatalt, tekintettel arra, hogy a Kormányhivatal mulasztásának következményeit a felperesekre, mint magánszemélyre terhelték. Ez megalapozza egyszersmind az Alaptörvény XXIV. cikke szerinti tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét is.

A fentiek alapján kérjük, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszunkat érdemben bírálja el.

H/10 alatt csatoljuk azon jognyilatkozatot melyben hozzájárulok az alkotmányjogi panasz indítványommal összefüggésben nevem nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

Nyíregyháza, 2018. március 10.

Tisztelettel,

Dr. HELMECZY LÁSZLÓ ügyvéd
1054 Budapest, Szemeréty. 194/3.
1388 Budapest 8. X/77.
Tel.: +36/1-354-0373 / Fax: +36/1-314-0374
E-mail: +36/703715-003 / helmeczy@t-online.hu
Adószám: 5075723-2-41
P. Szla.sz.: 11713005-20388371

képviselő: dr. Helmeczy László ügyvéd

